

Obsah

Předmluva	9
Úvod.....	13
1 Nezáznamová (bezprostřední) povaha jako systémový rys divadla.....	17
1.1 V čem se na mediální bázi odlišují obraz, fotografie a film od divadla?.....	19
1.2 „Zpětnovazební kontakt“, „kontaktnost“, „komunikace komunikací o komunikaci“ ..	22
1.2.1 „Není pevné hranice mezi oblastí estetickou a mimoestetickou“	27
1.3 Herecký akt jako ztvárnění a komunikace zároveň	28
1.3.1 Ztvárnění (výkon)	29
1.3.2 Komunikace, interakce.....	32
1.4 Shrnutí – „liveness“ („živost“), nebo nezáznamovost (bezprostřednost)?	37
2 Mediální tradice české teorie divadla	39
2.1 Syntetická tradice.....	40
2.2 Složka versus komponent.....	45
2.3 Divadlo jako umění, prostor anebo mediální oblast?	47
2.4 Médium podmíněné divákem	49
3 Rozšiřuje performativita naše dosavadní poznatky o medialitě divadla? (polemika s „estetikou performativity“)	51
3.1 Je nastíněná interpretace performativního obratu (v divadle) správná?.....	52
3.2 Performance (představení) jako událost? – sémiotičnost, mediálnost, materiálnost a estetičnost	57
3.2.1 Východiska a zdroje: Max Hermann jako předchůdce performančních studií a Otakar Zich jako předzvěst sémiotiky a teorie komunikace	58
3.2.2 Sémiotičnost, mediálnost, materiálnost a estetičnost	60
3.3 AAA/AAA a <i>Paní z námoří</i>	63
3.4 Performance a divadlo	66
3.5 Divadlo s performativními prvky?	70
4 Dichotomie umění – skutečnost?	74
4.1 Intenzifikace „života“	74
4.2 „Divadlo je vždy cosi mezi ‚hospodou‘ a estetickým tvarem“	81
Závěr	86
Bibliografie	90
Summary	100
Rejstřík	102